

Έχω σέ πολλά κείμενα ασχοληθῆ μέ τά βιβλία γλώσσας του δημοτικού σχολείου, τά ἀπελέκτα «περιοδικά ποικίλης ὕλης», ὅπως πρέπει νά ὀνομαστούν. Εδῶ καί λίγο καιρό ἐστρώθηκα καί ἐμελέτησα τά γλωσσικά βιβλία του Γυμνασίου.

(Σέ κάθε τάξη, πλήν τῶν ἀρχαίων Ἑλληνικῶν διανέμονται στους μαθητές τρία ἐγχειρίδια. Ἐνα βιβλίο «Νεοελληνικῆς Γλώσσας», συνοδευόμενο ἀπό τό «Τετράδιό Ἐργασιῶν» καί ἕνα τρίτο πού τιτλοφορεῖται «Κείμενα Νεοελληνικῆς Λογοτεχνίας». Επιπροσθέτως παρέχεται καί μία «Ἱστορία Νεοελληνικῆς Λογοτεχνίας» κοινή καί γιά τίς τρεῖς τάξεις). Πρῶτα παραθέτω τό συμπέρασμα καί κατόπιν ἡ τεκμηρίωσή του: Ἄν τά βιβλία του δημοτικού συνιστοῦν ἀχρωμα, ἀγευστα καί ἀόσμα περιοδικά, προπαιδεῖα καταναλωτισμοῦ καί ἀμορφωσιᾶς, του Γυμνασίου προετοιμάζουν καί ἐκπαιδεύουν τόν ἀυριανό ἀνθέλληνα καί ἐκκλησιομάχο. Θά τά ἀποκαλοῦσα, χωρίς φόβο καί πάθος, ἐγχειρίδια γενιτσαρισμοῦ. (Ἐξαιρετική κριτική ἀσκήσε στά βιβλία του Γυμνασίου ἡ συνάδελφος, φιλόλογος καί θεολόγος κ. Ευδοξία Ἀγυουστίνου).

Στό παρόν ἀρθρο θά καταπιασῶ μ' ἕνα μόνο «βιβλίο», τήν «Νεοελληνική Γλῶσσα» Γ' Γυμνασίου. Νά ἔχουμε πάντοτε ὑπ' ὄψιν ὅτι τά νῦν σχολικά βιβλία χρηματοδοτοῦνται κατὰ 75% ἀπό τό Ευρωπαϊκό Κοινωνικό Ταμεῖο καί 25% ἀπό ἐθνικούς πόρους («ἐθνικοί πόροι»; τί εἶναι αὐτό; τρώγεται;).

Ἀνάδοχος συγγραφέας, ὁ «νονός», εἶναι τό «ΜΕΤΑΙΧΜΙΟ», ἐκδοτικός οἶκος, ὁ οἵποιος μαζί μέ τόν «ΠΑΤΑΚΗ», ἐξέδωσαν τά πανάκριβα βοηθήματα, πρὶν ἀκόμα φθάσουν τά μαθητικά

βιβλία στα σχολεία. (Ιδού πεδίο δόξης λαμπρόν για είσαγγελείς).

Ἀρχίζω τό ξεφύλλισμα τοῦ βιβλίου. Παραθέτω τούς τίτλους τῶν ἐνοτήτων.

1η). Ἡ Ελλάδα στόν κόσμο. 2η). Γλῶσσα – Γλῶσσες καί πολιτισμοί τοῦ κόσμου. 3η). Εἴμαστε ὅλοι ἴδιοι. Εἴμαστε ὅλοι διαφορετικοί. 4η). Ἐνωμένη Εὐρώπη καί Εὐρωπαῖοι πολίτες. 5η). Εἰρήνη – Πόλεμος. 6η). Ἐνεργοί πολίτες διά τήν υπεράσπισι οἰκουμενικῶν ἀξιῶν. 7η). Τέχνη: Μία γλῶσσα γιά ὅλους, σέ ὅλες τίς ἐποχές. 8η). Μπροστά στό μέλλον.

Ἀπό τούς τίτλους διαπιστώνουμε ὅτι μάλλον πρόκειται γιά κομματικό φυλλάδιο τῆς προοδοαριστερᾶς, παρά γιά σχολικό βιβλίο. Εἰσερχόμαστε στά ἐνδότερα τοῦ νεοταξικοῦ κουρελουργήματος.

Σελ. 10. Ποίημα τοῦ Οδ. Ἐλύτη, ὄχι βέβαια ἀπό τό «ᾄσμα ἠρωϊκό καί πένθιμο» ούτε ἀπό τό «Ἀξιόν Ἐστί», ἀλλά κάποιο πού τιτλοφορεῖται «ἡ Ἄλφα Ρομεο».

Ο ηρωϊσμός είναι «μικροαστική προκατάληψις» και «είναι μεγάλη ανάγκη νά ευρεθοῦν τρόποι, ὥστε νά ἀπαλλαγῇ ὁ κόσμος ἀπό τήν βάρβαρη ἀξία του ηρωϊσμοῦ», ὅπως δηλώνει ἡ ἀρχηγέτης τοῦ γραικυλισμοῦ Άννα Φραγκουδάκη.

Σελ. 11η. Κείμενο μέ τίτλο: «Ἡ ἐλληνική κοινωνία ἀλλάζει», συγγραφέας Χριστίνα Κουλούρη, τῆς γνωστῆς πολυπολιτισμικῆς συμμορίας (= συν+μωρίας). Τό γνωστό ἀξιολύπητο παραλήρημα περί ἀφομοιώσεως καί συνυπάρξεως «διαφορετικῶν ἐθνοπολιτισμικῶν ομάδων» καί λοιπές ἀερογεμεῖς φουσαλίδες. Διαβάζοντας τήν 3η ἐνότητα, ἔχεις τήν ἐντύπωση ὅτι γράφθηκε γιά ἀνθρώπους πού βαρύνονται μέ ρατσιστικά ἐγκλήματα.

Σελ. 46. «Ὁ ρατσισμός ὅπως τόν ἐξήγησα στήν κόρη μου».

Σελ. 50. Ερωτήσεις τοῦ τύπου «υἵαρχεῖ σήμερα ρατσισμός στήν Ελλάδα;».

Σελ. 52. «Πολυεθνικές τάξεις στό σχολεῖο», τοῦ Π. Τσίμα, τοῦ γνωστοῦ μεγαλοδημοσιογράφου τοῦ ΔΟΛ.

Σελ. 54. Ερωτηματολόγιο στο οποίο οι μαθητές καλούνται να αποδείξουν τα αντιρατσιστικά τους αισθήματα.

Σελ. 55. Ερώτησις: «Είναι οι Έλληνες ρατσιστές;» και από κάτω φυλλάδιο της Ευρωπαϊκής Επιτροπής κατά του ρατσισμού.

Σελ. 57. Κείμενο: «Η γενετική είναι .... αντιρατσίστρια». (Αξιοσημείωτο: σχεδόν όλα τα κείμενα είναι αποκόμματα από το «ΒΗΜΑ» και τα «ΝΕΑ»).

Με λίγα λόγια πρέπει τα παιδιά να νοιώσουν ένοχές, να ομολογήσουν το ρατσισμό τους, το κακό που τους βρήκε γιατί είναι Έλληνες, να εξομολογηθούν το ανόμημά τους και να δηλώσουν ότι εφεξής θα προσπαθούν να αποδείξουν τον αντιρατσισμό τους καταστρέφοντας ενίοτε και πυρπολώνοντας την ρατσιστική αυτή χώρα που τους γέννησε, την Ελλάδα.

Σελ. 65. Κείμενο: «Ευρωπαϊκή Ένωση και ελληνική ταυτότητα». Διαβάζω μια αριστουργηματική πρόταση. «Είμαστε όλοι εκτεθειμένοι σε αληθινό βομβαρδισμό πολιτιστικών προϊόντων που διαμορφώνονται σύμφωνα με την διεθνή διαφημιστική προβολή. Τα κράτη –έθνη δέν ανέκοψαν αλλά αδιαφόρησαν γι' αυτήν την εξέλιξη. Η Ελλάδα την ενίσχυσε μάλιστα έμμεσα με ιδεολογικό προσανατολισμό σε μία διαστρεβλωμένη και γι'

αυτό χωρίς απήχηση ελληνική και χριστιανική παράδοση...». Υπογραφή: Κ. Σημίτης, ο Έκσυγχρονιστής τιποτάνθρωπος.

Σελ. 72. Κείμενο: «Μετανάστες, οι εΐλωτες τής Ευρώπης» (και πάλι η αντιρατσιστική ύστερία). Από τὰ «ΝΕΑ», όπου ο συγγραφέας Γκαζμέτ Καπλάνι, Άλβανός μετανάστης, Έγκαλεΐ τήν Ελλάδα για τήν μὴ ἀπόδοση ἰθαγένειας στους καταπιεζόμενους ἐπήλυδες. (τό 2003). Ο ἄγῶνας του βεβαίως δικαιώθηκε...

Σελ. 106. Κείμενο: «Ο νεανικός ἰδεαλισμός». Ἐδῶ τὰ παιδιά μαθαίνουν ὅτι «τό πιὸ σημαντικό στήν ζωή τους εἶναι νὰ προστατεύουν τὰ τροπικά δάση, νὰ σώσουν τίς θαλάσσιες χελῶνες...». Συγγραφέας κάποιος Dalglish, ἄκτιβιστής, ὀικολόγος, φιλόζωος καί τὰ συναφῆ, παρδαλοειδῆ μπουρδολογήματα. Σαφές τό μήνυμα. Δῶστε νόημα στή ζωή σας, σώστε τήν Καρέτα – Καρέτα.

Σελ. 113. Κείμενο ἑπαινετικό γιά τούς Μὴ Κυβερνητικούς ὀργανισμούς (ΜΚΟ).

Σελ. 116. Πάλι κείμενο ἑξυμνητικό γιά τούς Δούρειους Ἴππους πού λέγονται «Μὴ Κυβερνητικές ὀργανώσεις». Συγγραφέας; Ο ἄνθρωπος πού ἀισθάνεται δυστυχῆς πού εἶναι Ἑλληνας, ὁ Νίκος Δήμου, ἡ ἄγνωστή «ἄνθρωποκάμπια» (Κόντογλου), πού δήλωσε σέ συνέντευξή του στήν ἰστοσελίδα «Schooligans» πῶς στήν ταφόπλακά του ἐπιθυμεῖ νὰ γραφθῆ τό ἑξῆς υβριστικό: «Ἄντε καί γ... Δέν ντρέπεστε νὰ εἴστε ἑσεῖς ζωντανοί καί ἐγῶ νὰ μὴν ὑπάρχω». Γράφει στό ἔντυπο... λῦμα του ὅτι εἶναι ὑπερήφανος πού ἀνήκει στίς

περισσότερες ΜΚΟ (οι οποίες μισθοδοτούνται με 500.000.000 ευρώ από το Δημόσιο κατ' έτος, όπως αποκάλυψε ο «Στάθης» στην Ελευθεροτυπία), και ότι εμείς οι κακοί Έλληνες αντιδρούμε, όταν οι ΜΚΟ «διαμαρτύρονται για καταπίεση των Μαρτύρων του Ιεχωβά, των Σλαβόφωνων ή των Μουσουλμάνων στην Ελλάδα».

(Γι' αυτόν τον «καντιποτένιο» όπως θα έλεγε ο Μακρυγιάννης, εύρηκαν θέση στα σχολικά βιβλία. Παλαμάς, Κάλβος, Σολωμός, Σεφέρης, και άλλοι και άλλοι «ωραίοι Έλληνες» είναι προγραμμαμένοι. Μάλιστα οι συγγραφείς του γυμνασιακού βιβλίου παραπέμπουν και στην ιστοσελίδα του νεογραικύλου, για να εντρυφήσουν και να εμπεδώσουν οι μαθητές τις «εθνοσωτήριες» και «παιδαγωγικότερες» σάχλες του).

Σελ. 148. Διαβάζω το αρμόζον, σε οινόφυγκες χασομέρηδες ξενυχτάδικου και όχι σε 14χρονους ή 15χρονους μαθητές, κείμενο. «Άμα ξυπνήσεις και έχεις βγάλει ουρά' άν κοιταχτείς και έχεις βγάλει βυζιά/ Don't worry be happy...». Κλείνω το βιβλίο, πιάνω την μύτη μου, δέν αντέχω άλλο τις αναθυμιάσεις.

Άς μην αποροῦμε, λοιπόν, και άς μη πέφτουμε από τά σύννεφα, γιατί τό άθῶο και γελαστό παιδί του Δημοτικού, μεταμορφώνεται σε 5-6 χρόνια, σε κουκουλοφόρο που πυρπολεί καταστήματα και ανθρώπους. Χωρίς Θεό, χωρίς φιλοπατρία, σέβας, φιλοτιμία, αξίες που δέν αντικρίζει πουθενά στα ρυπαρογραφήματα που του φορτώσαμε, μαθαίνει πώς όλα επιτρέπονται.

Νατσιός Δημήτρης

δάσκαλος-Κιλκίς

<http://www.antibaro.gr/node/1627>